

Publicerad 2014-04-28 21:51 av Chawa

Morgondagens gryning

Skymning faller
över livets låga

än värmer
solens sista stråle
hennes bleka kind

ömsint smekning
till farväl

Hon stiger så

allt högre

seglar över
himlahavets frid

den långa färden
är till ända

livets skuta
når slutligen
sin hamn

Från tidens väv
prövningarnas ok
av illusioner
har hon så befriats

nådde hon någonsin
sitt mål
sin mening...

*

Hon har rest

mången tempel
i önskan komma nära

fjärran
likväl evig längtan
Paradisets ängder

Så var hon kommen
att nå morgondagens
förlösande gryning

sådde frön av insikt
att gro i fruktbar jord

men snärjdes
av maktens onda öga
lockades till tjänare
i mammons garn

snart glömsk
sitt hjärtas mening

Ständigt fanns det där
Alltets sanna avsikt
omslöt sitt milda ljus
viskande i vindens sus

sjöng sin sång
för livets lust
o fägring...

*

Själsfränders
närande värme

famnat skimmers

sälla sken

ren kärlek
talar till henne
leker med henne
i Gudhems ljusa salar

ledd av ängelns
vita vinge
förs hon så till vila

där Mäster
danar hennes själ

Hon är du

hon är jag

snart redo
äntra ödets färd

skutan vänder åter
på himlahavets stilla vatten
fylld av ljus o hopp

att provas än en gång
i en mäktig gåtfull värld...

© Chawa 2014

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Chawa med Poeter.se id #41899 innehar upphovsrätten